

2. Конопльов В.В. Управлінські рішення в адміністративній діяльності органів внутрішніх справ: сутність та організаційно-правові питання підготовки і прийняття : монографія Харків. нац. ун-т внутріш. справ. Крим. юрид. ін-т. – Сімферополь : Вид-во Крим. юрид. ін-ту ХНУВС, : Таврія, 2006.– 356 с.

3. Малиновський В.Я. Державне управління: навчальний посібник. – Луцьк: „Вежа”, 2000. – 558 с.

4. Плішкін В.М. Теорія управління органами внутрішніх справ: Підручник / За ред. Ю.Ф. Кравченка. – К.: НАВСУ, 1999. – 702 с.

Швиденко Євгеній Юрійович, слухач
7 КМ 2А курсу ННІЗДН Національної
академії внутрішніх справ

ОКРЕМІ НАПРЯМИ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ЩОДО ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Аналіз міжнародного досвіду боротьби з корупцією свідчить про те, що за сучасних умов прояви корупції стали тими чинниками, що створюють реальну загрозу національній безпеці та демократичному розвитку більшості країн світу. На сьогодні кримінальні елементи певною мірою змінили форми і методи протиправної діяльності, а значна частина кримінальних формувань має тісні міжрегіональні та міжнародні зв'язки. Вказана обумовлює підвищену актуальність ретельного аналізу передового світового досвіду боротьби з корупцією з метою запровадження в національну правову практику [1].

Позитивним є той факт, що світова спільнота для активної протидії корупції постійно узагальнює передовий досвід у цій сфері, відтак виробляє конкретні та дієві рекомендації. Наведене свідчить про актуальність теми дослідження та потребу в узагальненні, аналізі і використанні зарубіжного досвіду у

протидії корупційним правопорушенням в Україні, в імplementації норм міжнародно-правових актів у вітчизняне законодавство і запровадженні відповідних організаційно-правових механізмів їх реалізації, у пошуку додаткових, ефективніших методів і форм боротьби із цим небезпечним явищем, а також у поданні рекомендацій щодо окремих аспектів проведення профілактичних заходів у цій сфері [2].

Прикладом комплексної боротьби з корупцією є антикорупційна стратегія Нідерландів, яка включає такі процедурні та інвестиційні заходи, як:

- постійна звітність та гласність щодо виявлення корупції та обговорення наслідків – покарання за корупційні дії; щорічно міністр внутрішніх справ доповідає парламенту про виявлені факти корупції та вжиті заходи щодо покарання осіб, причетних до корупції;

- розробка системи моніторингу можливих місць виникнення корупційних дій у державних та громадських організаціях і суворого контролю за діяльністю осіб, які там працюють;

- створення системи прав і обов'язків посадових осіб із визначенням міри відповідальності за порушення посадової етики та корупційні прояви;

- основною мірою покарання за корупційну дію є заборона працювати в державних організаціях та втрата всіх соціальних пільг, які надає державна служба, наприклад, пенсійного і соціального обслуговування;

- у всіх організаціях, зокрема у міністерствах, є служби внутрішньої безпеки, обов'язком яких є реєстрація та виявлення помилок чиновників, їх навмисних чи випадкових порушень діючих правил і відповідних наслідків таких порушень [3, с. 158].

У США велику роль у протидії корупції в системі державного управління відіграє Міністерство юстиції США, яке розробляє національну стратегію протидії й здійснює методичне керівництво цією роботою. Головним підрозділом Міністерства

юстиції, на яке безпосередньо покладено обов'язки з протидії організованій злочинності та корупції, є Федеральне бюро розслідувань (ФБР).

Суттєву роль в організації протидії корупції відіграє Міністерство фінансів США, зокрема такі його структурні підрозділи: таємна служба; служба внутрішніх доходів; бюро з алкоголю, тютюну та вогнепальної зброї.

До центральних відомств США, які здійснюють протидію корупції, також належать: митна служба; поштова служба; міністерство праці США; комісія з цінних паперів на біржах; Держ департамент США, який здійснює діяльність щодо виявлення дипломатичного та економічного тиску на уряд країн–виробників наркотиків; Національна система перехоплення наркотиків на кордоні [4].

У Бельгії важливу роль відіграє громадянське суспільство, включаючи неурядові організації та медіа, яке є надзвичайно важливою складовою для належного функціонування демократичного суспільства в Бельгії, а також захисту прав людини. Контролюючи державну діяльність, громадянське суспільство діє як необхідний контрбаланс державній владі. Як приклад взаємодії державних органів із громадянським суспільством Міністерство закордонних справ Бельгії (далі – МЗС) як виконавчий орган державної влади надає великого значення діалогу між представниками громадянського суспільства на національних та міжнародних рівнях. Міністр закордонних справ Бельгії щорічно зустрічається з неурядовими організаціями для обговорення поточних подій та міжнародних ініціатив країни. Департамент із прав людини МЗС Бельгії постійно зустрічається з неурядовими організаціями під час підготовки національних звітів до відповідних комітетів ООН.

Успішність боротьби з корупцією в Польщі пов'язана з такими чотирма основними факторами, як прозорість публічної сфери, контроль за політикою, персональна громадянська активність та активність засобів масової інформації.

Таким чином, аналіз досвіду протидії корупції в різних країнах світу свідчить про використання ними різних методів і засобів. Всі вони дають позитивний ефект, який полягає зменшенні (мінімізації) рівня корупції. Не варто сподіватися, що повне копіювання чийогось досвіду стане панацеєю для України. Нашій державі необхідно розробляти власний механізм протидії, що відповідає національним особливостям і традиціям українцям [5].

Список використаних джерел

1. Горган О.Л. Перспективи адаптації досвіду зарубіжних країн у сфері боротьби з корупцією в національну правову практику України. – Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2015. – Вип. 3. – Т. 3. – С. 157-162.

2. Захарчук О.З. Використання досвіду органів влади зарубіжних країн у боротьбі з корупційними правопорушеннями в Україні: адміністративно-правовий аспект. : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Львів, 2012. 18 с.

3. Прохоренко, О. Я. Протидія корупційним проявам в системі державної служби України (організаційно– правовий аспект) : дис. ... кандидата наук з держ. упр. : 25.00.03 / Прохоренко Олексій Якимович. – К., 2004. – 206 с.

4. Черемис І.В. Зарубіжний досвід протидії корупції в системі державного управління /І.В. Черемис// Стратегічні пріоритети. – 2009. – №3 – (12). – С. 111-118.

5. Коруля І.В. Зарубіжний досвід у сфері протидії корупції та можливість його використання в Україні / І.В. Коруля//Порівняльно-аналітичне право. – 2014. – 1. – С. 170-173.